

DRUK NR ... 1988-R

Projekt ...

Rada Miasta Krakowa
zebrana na sesji w dniu _____
uchwała niniejszą REZOLUCJĘ
do Ministra Infrastruktury i Budownictwa

KANCELARIA RADY MIASTA I DZIELNIC KRAKOWA SEKRETARIAT	
wpłynęło dnia:	29 MAJ 2017
Nr	9.16.00
Podpis	9.41

**w sprawie podjęcia rozmów ze stroną słowacką w celu podpisania umowy liberalizującej
wymagania licencyjne na polsko-słowackim pograniczu**

Rada Miasta Krakowa zwraca się do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa o zintensyfikowanie kontaktów międzyrządowych ze stroną słowacką i przeprowadzenia rozmów w sprawach związanych z transportem autobusowym i kolejowym w celu zawarcia umowy liberalizującej wymagania licencyjne na polsko-słowackim pograniczu.

Rada Miasta apeluje o podjęcie próby podpisania umowy, która wzmocniłaby starania Marszałka Województwa Małopolskiego o utworzenie transgranicznych linii autobusowych użyteczności publicznej. Jednym z celów takiej polsko-słowackiej umowy międzyrządowej powinno być wsparcie inicjatyw podejmowanych przez samorządy, które w świetle obecnie obowiązujących przepisów natrafiają na przeszkody natury biurokratycznej.

Umowa taka powinna określić, że linie użyteczności publicznej o charakterze transgranicznym są traktowane priorytetowo i władze regionalne nie mogą objąć ich zakazem kabotażu, zwłaszcza jeśli linie te przebiegają przez obszar euroregionów. Umowa taka powinna ułatwić uzyskiwanie licencji oraz umożliwić przedłużenia linii kończących się w pobliżu granicy do pierwszej miejscowości przygranicznej po drugiej stronie granicy, tak aby skomunikować ją z lokalną komunikacją publiczną w sąsiednim kraju.

G. Fijałkowski

Uzasadnienie

Alena Jura
Smyk *Erasmus Jura*

Biorąc pod uwagę metropolitarną rolę Krakowa jako stolicy regionu graniczącego z Republiką Słowacką, mając na względzie potrzebę rozwijania dobrosąsiedzkich stosunków z naszym najbliższym sąsiadem i odpowiadając na apele inicjatyw społecznych, Rada Miasta Krakowa popiera postulat zawarcia polsko-słowackiej umowy międzynarodowej, ułatwiającej otwieranie lokalnych transgranicznych linii autobusowych na polsko-słowackim pograniczu, o której mówi artykuł 25 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych.

Niedawno Rada Miasta Krakowa przyjęła program „Otwarty Kraków”, zakładający wzmocnienie transgranicznej roli naszego miasta. W Krakowie mieszka i studiuje wielu Słowaków (wraz z rodzinami), którzy mają problem z dostaniem się komunikacją publiczną w rodzinne strony. Z punktu widzenia mieszkańców słowackiej Orawy, Liptowa i Spiszu, to właśnie Kraków jest najbliższej położoną metropolią, potencjalnie atrakcyjnym miejscem na podjęcie studiów czy założenie własnego biznesu. Niestety, na przeszkodzie w wyborze przez Słowaków krakowskich uczelni czy podejmowaniu w naszym mieście pracy stoi brak możliwości dotarcia do Krakowa komunikacją publiczną, która na pograniczu praktycznie nie istnieje.

Z tego samego względu Kraków nie wykorzystuje w pełni możliwości, które wiążą się z zainteresowaniem Słowaków odwiedzinami Krakowa w celach turystycznych lub religijnych. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż Słowacy darzą ogromną estymą sanktuarium w Łagiewnikach i inne miejsca związane z Janem Pawłem II. Mieszkańcy słowackiej Orawy zwracają uwagę na to, że chętnie zwiedziliby Kraków lub przyjechali do Łagiewnik na pielgrzymkę, nie da się jednak dojechać do nas inaczej, niż własnym autem. Dalekobieżne linie autobusowe nie mają bowiem przystanków na pograniczu, np. w Trstenie czy Twardoszynie. Na problem braku lokalnej komunikacji transgranicznej w rejonie Tatr i Orawy zwracają uwagę także krakowianie, zainteresowani góorskimi wycieczkami w Tatrach.

Zdaniem inicjatywy społecznej „Polska – Słowacja – autobusy”, która od stycznia 2016 roku zabiega o poprawę dostępności komunikacyjnej polsko-słowackiego pogranicza, główną przyczyną komunikacyjnej pustyni na pograniczu są zbyt skomplikowane formalności licencyjne związane z otwieraniem krótkich linii transgranicznych o charakterze lokalnym. Problem ten dotyczy zarówno przewozów komercyjnych, jak i linii użyteczności publicznej organizowanych przez samorządy.

Artykuł 25 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006, daje możliwość krajom członkowskim zawrzeć umowę dwustronną, liberalizującą wymagania koncesyjne dla przewoźników w strefie transgranicznej. Poniższy artykuł ma następującą treść:

Artykuł 25

Porozumienia między państwami członkowskimi

1. Państwa członkowskie mogą zawierać dwustronne i wielostronne porozumienia dotyczące dalszej liberalizacji usług wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia, szczególnie odnośnie do systemu zezwoleń i uproszczenia bądź likwidacji dokumentów kontrolnych, w szczególności w regionach przygranicznych.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich porozumieniach zawartych zgodnie z ust. 1.

Taka umowa istotnie pomogłaby w rozwiązaniu problemu. W swoim stanowisku, wyrażanym m. in. w odpowiedzi na interpelacje poselskie, Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwo wyrażało gotowość do zawarcia przedmiotowej umowy, jeżeli z takim wnioskiem zwrócą się do resortu władze lokalne. Wobec powyższego Rada Miasta Krakowa oficjalnie zwraca się do Ministerstwa z prośbą o podjęcie ze stroną słowacką rozmów celem zawarcia umowy, liberalizującej wymagania licencyjne na polsko-słowackim pograniczu.

Zawarcie tej umowy jest szczególnie istotne w świetle starań podjętych przez Marszałka Województwa Małopolskiego o utworzenie transgranicznych linii autobusowych użyteczności publicznej. Jednym z celów polsko-słowackiej umowy międzyrządowej powinno być wsparcie tego typu inicjatyw podejmowanych przez samorządy, które w świetle obecnie obowiązujących przepisów natrafiają na przeszkody natury biurokratycznej. Problemem występującym podczas uruchamiania takich linii jest zakaz kabotażu i zbyt długi czas rozpatrywania wniosków. W umowie należałoby określić, że linie użyteczności publicznej o charakterze transgranicznym są traktowane priorytetowo i władze regionalne nie mogą objąć ich zakazem kabotażu, zwłaszcza jeśli linie te przebiegają przez obszar euroregionów. Wskazane jest również zapisanie w umowie, iż przewoźnicy obsługujący linie kończące

się w pobliżu granicy mają prawo do uproszczonych procedur oraz wsparcia ze środków publicznych w przypadku chęci przedłużenia takich linii do pierwszej miejscowości przygranicznej po drugiej stronie granicy, tak aby skomunikować ją z lokalną komunikacją publiczną w sąsiednim kraju. W takim przypadku licencja powinna być wydawana bezpłatnie i automatycznie, bez zbędnej zwłoki, a obie umawiające się strony powinny wspierać finansowo przedłużanie takich linii celem lepszego skomunikowania pogranicza.

Rada Miasta Krakowa apeluje do Ministerstwa Infrastruktury o przychylenie się do wyżej przedstawionych postulatów oraz o zintensyfikowanie kontaktów międzyrządowych ze stroną słowacką w sprawach związanych z transportem autobusowym i kolejowym.

